

на „опитната истина“ на Западъ. — Въ какво се състои земното блаженство? — Образование, справедливост, социално равенство. — Надмощие на разума и прогонване на невежество и суевѣрие. — „Народното дѣло и съвременната култура“. — Спасението на българитѣ зависи отъ напредѣка на положителното знание. — Идеята за прогреса на човѣчеството въ умствено и нравствено отношение. — Вѣра въ триумфа на българския народъ. — Влияние на философитѣ отъ XVIII вѣкъ: Хердеръ, Кондорсе, Тюрго. — Три периода на социалното развитие (Огюстъ Контъ). — Защита на позитивистичната идеология у Селимински. — Какви истини ни подсказва историята като поука? — Омраза къмъ софиститѣ, врагове на критическата наука. — Гърцитѣ спрѣмо българитѣ. — 4. Религия и моралъ. — Интересъ къмъ тѣхъ отъ становище на общата философия и на българската черковна борба. — Влияние на Волтера, съ неговия рационализъмъ и деизъмъ. — Пиеръ Белъ и Олбакъ за духовенство, обреди и суевѣрие. — Волней за пораженията на фанатизма и за смисъла на богословскитѣ догми. — Дююи за произхода на религията. — Селимински усвоява този родъ идеи. — Недостатъкътъ имъ отъ становище на религиозната наука. — 5. Възгледи и критика на Селимински. — Волтерианство на питомцитѣ въ Кидония и грѣцкитѣ училища (Г. Золотовичъ и Г. Раковски). — Селимински дири корена на религиитѣ въ съгласие съ Волней и Дююи. — „Духовнишкото съсловие и неговиятъ произходъ“. — Религия и култура въ взаимната си свръзка. — Какво представятъ обредитѣ и какви сж недостатъцитѣ на монашеството? — 6. Апология на Евангелското учение. — Истинскиятъ смисълъ на понятията „Богъ, религия, духовенство, човѣкъ“. — Личността на Исуса като божествено откровение на нравствеността. — Христовата вѣра се налага като мирова мъдростъ. — Старото идолопоклонство пречи за насаждането ѝ. — Необходимостъ да се обнови черквата. — Лутеръ и примѣрътъ на Англия. — Пороци на фенерското духовенство. — Религията не трѣбва да упражнява ни физически, ни нравственъ тероръ. — Идеи върху българския черковенъ въпросъ (1863). — Какво налага съвѣстта на славянскитѣ народи. — Патриаршията и нравствениятъ ликъ на монаситѣ. — Селимински потвърждава разкритията на Н. Бозвели

ГЛАВА XV

ИСТОРИЧЕСКИ И ПОЛИТИЧЕСКИ ИДЕИ

1. Подбуди къмъ занятия съ история. — Паисиевска „ревностъ и жалостъ“ по българската народностъ. — Селимински като поклонникъ на Плутарха. — Поуки за съвременния политикъ реалистъ. — Естествено научна метода въ историята. — Фактори въ развоая на народитѣ; влияние на срѣда и условия, споредъ Хумболдта и Ламарка. — Опасности за нравственъ и политически напредѣкъ на българския народъ. — Историческа просвѣта и гордостъ за националнитѣ светини. — Положителни качества на българския характеръ. —